

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

SECȚIA A II-A DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOMNULE PREȘEDINTE,

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

În contradictoriu cu:

UAT Municipiul București, cu sediul în B-dul Regina Elisabeta nr. 47, sector 5, București, prin Primar General Nicușor Dan și

Consiliul General al Municipiului București (CGMB), ambii pârâți cu sediul în B-dul Regina Elisabeta nr. 47, sector 5, București, prin reprezentant legal,

și va solicităm ca, prin hotărârea pe care o veți pronunța, să dispuneți:

- în temeiul art. 1 din Legea nr. **554/2004** a contenciosului administrativ, anularea Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 269/2000 privind adoptarea Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 324/2010 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 241/2011 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 232/2012 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 224/2015 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr.341/2018 privind modificarea Regulamentului Local de Urbanism al Planului Urbanistic General și Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 877/2018 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General;
- în temeiul art. 15 din Legea nr. **554/2004** a contenciosului administrativ, suspendarea executării Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 269/2000 privind adoptarea Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 324/2010

privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 241/2011 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 232/2012 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 224/2015 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr.341/2018 privind modificarea Regulamentului Local de Urbanism al Planului Urbanistic General și Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 877/2018 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General

- **obligarea paratelor la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de desfășurarea prezentului proces.**

Pentru următoarele

MOTIVE

În fapt, Subscrisa a fost constituită ca urmare a asocierii unui urbanist (președinte), a unui avocat (vicepreședinte) și a unui inginer energetician specializat în energie nucleară (vicepreședinte) în scopul promovării, susținerii și dezvoltării domeniilor urbanismului, amenajării teritoriului, construcțiilor, protecției mediului, patrimoniului cultural construit și promovării dreptului urbanismului în România ca ramură de drept, potrivit art. 6 din Statut.

În vederea realizării acestui scop, Asociația pentru Dreptul Urbanismului (ADU) urmărește, potrivit art. 7 alin. (1) din Statut, atingerea următoarelor obiective esențiale:

"a) dezvoltarea și implementarea dreptului urbanismului ca ramură de drept în sistemul de drept românesc;

b) îmbunătățirea cadrului legislativ și a practicilor administrațiilor publice centrale și locale în materia urbanismului, amenajării teritoriului, mediului, construcțiilor, patrimoniului cultural construit și habitatului;

e) promovarea unui sistem de planificare urbană și teritorială eficient în vederea unei dezvoltări durabile a României;

i) implementarea, dezvoltarea și sprijinirea /.../ de propuneri legislative, politici publice sau orice alte măsuri menite să îmbunătățească domeniile de activitate ale Asociației.”

ADU urmărește, totodată, îmbunătățirea procesului de implicare a cetățenilor în deciziile autorităților publice și întărirea controlului civic în activitatea acestora, potrivit art. 7 alin. (1) lit. c) și d) din Statut, fiind astfel o veritabilă „*voce a cetățenilor*” în problemele de urbanism și amenajarea a teritoriului din Municipiul București.

A.În ceea ce privește solicitarea de anulare a Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 269/2000 privind adoptarea Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 324/2010 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 241/2011 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 232/2012 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 224/2015 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr.341/2018 privind modificarea Regulamentului Local de Urbanism al Planului Urbanistic General și Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 877/2018 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, dorim sa aducem in atenta instanței de judecată următoarele aspecte.

1.Planul Urbanistic General a fost adoptat ulterior termenului imperativ stabilit de lege.

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din H.G. nr. 525/1996 pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism prevedea imperativ: *“Consiliile locale vor elabora și vor aproba, conform legii, în termen de 18 luni, planurile urbanistice generale și regulamentele locale de urbanism ale localităților.”*

Art. 2 alin.(1) teza 2 din același act normativ modificat și completat prin H.G. nr. 59/1999, prevedea: *“Pentru Consiliul General al Municipiului București termenul de elaborare și aprobare a planului urbanistic general și a regulamentului local de urbanism este 30 iunie 2000.”*

Așadar, dispozițiile H.G. nr. 59/1999 au instituit expres obligația ca Consiliul General al Municipiului București să aprobe Planul Urbanistic General până cel mai târziu la data de 30.06.2000.

Consiliul General al Municipiului București a încălcat dispozițiile imperative prevăzute de actul normativ, întrucât Planul Urbanistic General a fost aprobat prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 269/2000 – la 6 luni după expirarea termenului limită.

2. Planul Urbanistic General a fost adoptat în absența avizelor favorabile de la Oficiul de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol București și Oficiul de Cadastru, Geodezie și Cartografie București.

Privitor la acest aspect, dorim să invederam instanței că obținerea avizelor favorabile de la Oficiul de Cadastru, Geodezie și Cartografie București și Oficiul de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol București era obligatorie, fiind condiție impusă prin lege pentru elaborarea și aprobarea Planului Urbanistic General.

Elaborarea PUG este reglementată de *„Ghid privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al PUG”*, aprobat prin Ordinul MLPAT nr. 13 N/10.03.1999, normă tehnică care prevede că: *„Acordurile și avizele asupra PUG se emit de către organele abilitate prin lege (capitolul 3 – Tabel sintetic) și sunt obligatorii pentru definitivarea și aprobarea PUG.”* (pag. 7), *„Avizele de la OJCGC și Oficiul Județean pentru Organizarea Teritoriului Agricol cu privire la suprafețele și folosința tuturor terenurilor din intravilan și extravilan, existente și propuse, sunt obligatorii pentru toate PUG.”* (pag. 12 și 16) și că *„Documentația înaintată simultan celor două oficii cuprinde atât piese scrise, extrase din memoriul general, ilustrând categoriile de folosință a terenurilor, intravilan-extravilan, precum și piese desenate, ilustrând relația intravilan existent – propus (situație existentă, reglementări urbanistice, zonificare), precum și identificarea trupurilor intravilanului propus (încadrare în teritoriu).”* (pag. 84)

Prin urmare, avizele Oficiul de Cadastru, Geodezie și Cartografie București și Oficiul de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol București erau

obligatorii în procedura de întocmire și aprobare a Planului Urbanistic General, fiind menționate ca atare în Tabelul Sintetic 3.0 din norma tehnică (pag. 16).

Avizele obligatorii – prevăzute expres de lege – au caracter conform, organul care adoptă sau emite un act administrativ de autoritate trebuie să se conformeze prevederilor din avize. Definiția termenului “avizare” apare în Anexa nr. 2 la Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții (forma aflată în vigoare la 21.12.2000), aceasta fiind *”procedura de analiză și de exprimare a punctului de vedere al unei comisii tehnice din structura ministerelor, administrației publice locale ori a altor organisme centrale sau teritoriale interesate, având ca obiect analiza soluțiilor funcționale, a indicatorilor tehnico-economici și sociali ori a altor elemente prezentate prin documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism sau prin proiectul pentru autorizarea execuției lucrărilor, extras din proiectul tehnic pe baza căruia se vor executa lucrările.”*

Avizarea se concretizează printr-un act (aviz - favorabil sau nefavorabil) care are caracter tehnic de obligativitate.

Definiția noțiunii „aprobare” (*opțiunea forului deliberativ al autorităților competente de încuviințare a propunerilor cuprinse în documentațiile prezentate și susținute de avizele tehnice favorabile emise în prealabil.*) din Anexa nr. 2 la Legea nr. 50/1991 (în vigoare la aceeași dată) precizează expres că avizele tehnice prealabile trebuie să fie favorabile.

În consecință, Planului Urbanistic General trebuia să fi avut avizele favorabile de la Oficiul de Cadastru, Geodezie și Cartografie București și Oficiul de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol București.

Or, Planul Urbanistic General nu a fost avizat favorabil nici de Oficiul de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol București și nici de Oficiul de Cadastru, Geodezie și Cartografie București.

Oficiul de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol București precizează, în adresa nr. 586/03.08.2000: *„Având în vedere cele enumerate mai sus, suntem în imposibilitatea de a acorda Avizul pentru PUG al Municipiului București.”*

Oficiul de Cadastru, Geodezie și Cartografie București, în adresa nr. 203169/17.08.2000, învederează : *„Față de cele prezentate mai sus, ne vedem în*

imposibilitatea de a vă acorda aviz favorabil pentru documentația înregistrată la OCGC București sub nr. 203.028/24.07.2000.”

În concluzie, cele două instituții au refuzat explicit să emită avizele pentru Planul Urbanistic General al Municipiului București, pentru motive precizate concret în cele două adrese de respingere.

Din păcate, ambele adrese au fost prezentate, în mod fals, ca avize, în anexa la Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 269/2000. Astfel, sunt menționate 22 de avize (între care se afla, la poziția 12, "avizul" nr. 203169/2000 al Oficiului de Cadastru, Geodezie și Cartografie București și, la poziția 13, "avizul" nr. 586/2000 al Oficiului de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol București), în condițiile în care, în realitate, astfel cum am arătat mai sus, cele două documente reprezintă refuzuri de avizare.

Fiind cunoscut faptul că cele două avize erau obligatorii pentru întocmirea și aprobarea Planului Urbanistic General, adresele de refuz au fost menționate ca „avize”, cel mai probabil, cu scopul de a crea aparența că cele două instituții au transmis acordul lor .

Cele două adrese precizează condițiile vădit nelegale în care a fost întocmit Planul Urbanistic General al Municipiului București, și anume:

- fără consultarea bazelor de date oficiale,
- fără verificarea evidențelor cadastrale;
- fără măsurători la teren;
- fără actualizarea regimului juridic al imobilelor;
- fără structura suprafețelor pe categorii de folosință;
- suprafața din PUG este mai mică cu 987 hectare decât suprafața reală a Municipiului București;
- suprafața și limitele intravilanului, extravilanului și sectoarelor nu corespund realității.

Prin urmare, Planul Urbanistic General a fost întocmit și aprobat cu încălcarea prevederilor legale, în lipsa avizelor favorabile de la Oficiului de Cadastru, Geodezie și Cartografie București și Oficiului de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol București și cu ignorarea iregularităților majore precizate în adresele prin care s-a refuzat avizarea.

Aprobarea Planului Urbanistic General în lipsa unor avize, coroborat cu motivele pentru care s-a refuzat emiterea avizelor și cu menționarea falsă a avizelor în anexa Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 269/2000 constituie neregularități de o gravitate deosebită, circumscrise vătămării interesului public, în sensul definit de art. 2 alin.(1) lit.r) din Legea nr. 554/2004.

În plus, în conformitate cu prevederile art. 64 alin.(2) din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, „*Documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism aprobate fără avizele prevăzute de reglementările în vigoare sunt nule.*”.

3.În mod nelegal Planul Urbanistic General scoate din circuitul agricol unele terenuri.

Scoaterea definitivă din circuitul agricol, cu schimbarea folosinței terenurilor agricole, era strict condiționată de îndeplinirea cumulativă a cerințelor prevăzute la Capitolul VII, art. 90-103, din Legea nr. 18/1991, cu trimitere la art. 92 alin.(3), (4) și (5), art. 94 lit. b) și c) și art. 96, direct incidente.

În speță, niciuna din aceste condiții nu au fost îndeplinite, întrucât:

La scoaterea definitivă din circuitul agricol, cu schimbarea folosinței terenurilor agricole în alte scopuri, era necesar avizul de la Ministerul Agriculturii (prin Oficiul de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol București), prevăzut la art. 92 alin.(3), art. 94 lit. b) și art. 96 alin.(1) teza ultimă din Legea nr. 18/1991, aviz care nu a fost obținut.

4.Nu a fost solicitat și obținut acordul prealabil de la proprietarii terenurilor propuse a fi scoase definitiv din circuitul agricol.

Obținerea acordului de la proprietarii terenurilor propuse să fie scoase din circuitul agricol este prevăzut la art. 96 alin. (1) din Legea nr. 18/1991.

Acordul era necesar, întrucât schimbarea destinației și folosinței sunt subsumate dreptului de dispoziție – ca și atribut al dreptului de proprietate.

În speță, acord prealabil al proprietarilor nu a fost solicitat și, cu atât mai puțin, obținut.

5.Nu s-au achitat taxele procentuale aferente suprafețelor de teren propuse a fi scoase definitiv din circuitul agricol.

Dispozițiile art. 92 alin.(4)-(5) din Legea nr. 18/1991 stabilesc că scoaterea definitivă din circuitul agricol a terenurilor se face doar cu plata taxelor prevăzute în anexa 1 la aceeași lege.

Or, Municipiul București (beneficiar al Planului Urbanistic General) nu a achitat taxele aferente suprafețelor de teren propuse a fi scoase definitiv din circuitul agricol, prevăzute imperativ de lege.

6.PUG nu a obținut aprobarea Guvernului.

Potrivit art. 94 lit. c) din Legea nr. 18/1991, folosirea definitivă a terenurilor agricole, a căror suprafață depășește 100 ha, în alte scopuri decât producția agricolă se aprobă de către Guvern.

Mai mult, Avizul de Urbanism nr. 1A/2000 din 07.06.2000 emis de Arhitectul Șef prevedea expres: *“PUG București va fi aprobat de Guvern”*, cerință imperativă neîndeplinită.

Întrucât nu a îndeplinit niciuna dintre condițiile prevăzute de lege pentru scoaterea definitivă din circuitul agricol, Planul Urbanistic General este nelegal și sub aceste aspecte.

7.PUG a încadrat nelegal terenuri private în zona „spațiilor verzi” doar cu scopul de a majora scriptic suprafața de spațiu verde pe cap de locuitor.

În acest sens, facem trimitere la “Bilanțul teritorial”, piesă componentă a Planului Urbanistic General, care prezintă tabelat date relevante cu privire la “spațiile verzi”:

Verde public – se mărește cu 1.593 ha.

- verde public existent : 1.234 hectare; 6 mp. pe locuitor;
- verde public propus : 2.827 hectare; 13 mp. pe locuitor;

Se observă lesne următoarele aspecte relevante:

- Teritoriul ocupat de terenurile încadrate ca “spații verzi” este definit “verde public”, fără a se menționa existența vreunui teritoriu “verde privat”. Prin urmare, toate terenurile încadrate ca “spații verzi” corespund amenajărilor de folosință publică, existente și propuse, cu atât mai mult cele încadrate în subzona V1a – “spații verzi publice cu acces nelimitat”.
- Extinderea suprafeței definite “verde public” (+ 1.593 ha.) arată că fostele terenuri agricole, care intrau sub incidența Legii nr. 18/1991 și Legii nr. 1/2000, au fost încadrate “din condei”, nelegal și abuziv, ca “spații verzi”, cu scopul de a majora scriptic suprafața de spațiu verde pe cap de locuitor.

8. Planul Urbanistic General este nelegal sub aspectul stabilirii zonei de protecție V4.

Potrivit Regulamentului Local de Urbanism aferent Planului Urbanistic General, zona V4 “*spații verzi pentru protecția cursurilor de apă (Lacurile Colentinei, Lacul Morii etc.)*”, reprezintă “*fâșia de protecție cu lățimea de 50 metri situată în lungul oglinzilor de apă ale lacurilor, cu funcțiune publică, ecologică și peisagistică*”.

Imobilele încadrate în “subzona V4” din Planul Urbanistic General se regăsesc și în Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, fiind definite expres la art. 3 lit.d) “*spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă*” – cu semnificația prevăzută la art. 4 lit. l) (“*spații verzi pentru protecția cursurilor de apă și lacurilor – plantații realizate în lungul cursurilor de apă sau împrejurul lacurilor, al căror rol principal este de protecție a acestora*”).

9. PUG încalcă prevederile Legii apelor nr. 107/1996.

Prin dispozițiile Legii apelor nr. 107/1996, legiuitorul a reglementat:

- a) Instituirea unei zone de protecție pentru suprafața lacurilor naturale [art. 40 alin.(1) lit.b)].

Lățimea zonei de protecție pentru suprafața lacurilor naturale era prevăzută în

anexa nr. 2 lit. b) la lege [art. 40 alin.(2) teza I], aceasta fiind:

Lăţimea zonei de protecţie în jurul lacurilor naturale			
Suprafaţa lacului natural (ha)	10-100	101-1.000	Peste 1.000
Lăţimea zonei de protecţie (m)	5	10	15

Exemplu: la suprafaţa cumulată a Lacurilor Colentinei de 796 ha (Străuleşti = 33 ha; Griviţa = 53 ha; Băneasa = 40 ha; Herăstrău = 77 ha; Floreasca = 70 ha; Tei = 80 ha; Plumbuita = 55 ha; Fundeni = 35 ha; Dobroeşti = 93 ha; Pantelimon = 260 ha), corespundea, potrivit legii, o zonă de protecţie cu lăţimea de 10 metri.

Mai mult, art. 40 alin. (2) teza II din Legea apelor nr. 107/1996 a stabilit că: *“delimitarea zonelor de protecţie se realizează de Regia Autonomă Apele Române împreună cu autoritatea de cadastru funciar şi cu deţinătorii terenurilor riverane”.*

b) Regimul de servituţi şi de expropriere.

Art. 28 din Legea apelor nr. 107/1996 stabileşte dreptul de servitute acordat Regiei Autonome Apele Române de către proprietarii riverani, fără perceperea de taxe, pentru:

- trecerea şi/sau circulaţia personalului cu atribuţii de serviciu în gospodărirea apelor, în scopul îndeplinirii atribuţiilor;
- amplasarea în albie şi pe maluri, de borne, repere, aparate de măsură şi control ori alte aparate/instalaţii necesare executării de studii privind regimul apelor, precum şi acces pentru întreţinerea instalaţiilor destinate acestor activităţi;
- transportul şi depozitarea temporară a materialelor şi utilajelor pentru intervenţii operative privind apărarea împotriva incendiilor;
- transportul şi depozitarea temporară de materiale, utilaje, precum şi circulaţia acestora şi a personalului, în cazul executării de lucrări de întreţinere şi de reparaţii;

Legea specială stabileşte şi regimul juridic al servituţii instituite în favoarea Regiei Autonome Apele Române caracterizat, în principal, prin următoarele:

- opozabilitatea *erga omnes* a dreptului de servitute odată ce a fost stabilit [art. 29 alin. (3)];

- caracterul temporar al acestei servituți, care poate fi stinsă fie prin neexercitarea ei timp de trei ani, fie prin constatarea inutilității sale practice [art. 29 alin. (4)];
- posibilitatea transformării ei în servitute permanentă, prin expropriere, în condițiile art. 29 alin. (1) și cu luarea în considerare, potrivit art. 29 alin. (2), a imobilelor care nu pot forma obiectul unei servituți permanente, anume: clădirile, curțile, grădinile aferente locuințelor, monumentele publice, bisericile și cimitirele, parcurile declarate monumente ale naturii;
- dreptul la despăgubiri pentru proprietarii riverani în cazul în care prin exercitarea acțiunilor constituind servitutea le sunt produse pagube [art. 28 alin. (2)];

Potrivit art.14 din Procedura aprobată cu Ordinul MAAPM nr.282/1997, Regia Autonomă Apele Române consultă deținătorii de terenuri riverane cu privire la delimitarea zonelor de protecție și aplicarea regimului restricționat de folosire a terenurilor din zonele de protecție.

Prin urmare, Planul Urbanistic General aprobat încalcă nepermis prevederile actelor normative de nivel superior cu privire la terenurile încadrate în zona V4, întrucât:

- a delimitat și a stabilit zona de protecție a lacurilor și cursurilor de apă (V4), fără a avea competența și temeiul legal în acest sens;
- a stabilit nelegal și abuziv că lățimea zonei de protecție V4 este 50 metri, în loc de 10 metri – astfel cum prevedea legea specială a apelor;
- nu a obținut avizul de la autoritatea de cadastru funciar;
- nu a consultat deținătorii de terenuri riverane;
- nu a prevăzut procedura de expropriere pentru terenurile riverane;

10.Lipsa avizului de gospodărire a apelor.

Ordinul MAPPM nr. 699/30.07.1999 pentru aprobarea procedurii și competențelor de emitere a avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor, stabilea că Planul Urbanistic General trebuia să obțină, obligatoriu, Avizul de gospodărire a apelor emis autoritatea competentă C.N. Apele Române SA.

Prin cererea nr. 357/21.07.2000, CGMB – Centrul de Proiectare Urbană a solicitat C.N. Apele Române emiterea Avizului de gospodărire a apelor pentru Planul Urbanistic General.

C.N. Apele Române SA a răspuns cu adresa nr. 2946/09.08.2000: *“În vederea emiterii actului de reglementare solicitat mai sunt necesare completări privind situația existentă și propunerile de lucrări”,* indicând concret piesele scrise / desenate ce trebuiau furnizate și precizând, în final, că *“termenul de emitere a Referatului Tehnic curge de la data primirii completărilor menționate”*.

Așadar, C.N. Apele Române SA nu a emis Referat Tehnic sau Aviz de gospodărire a apelor, ci o adresă de răspuns nr. 2946/09.08.2000, prin care a solicitat completările prevăzute de lege, menționată, la poziția 11 din anexa la HCGMB nr. 269/2000, ca Avizul nr. 2946/2000 de la C.N. Apele Române S.A..

Aprobarea Planul Urbanistic General în lipsa Avizului de gospodărire a apelor de la C.N. Apele Române S.A., coroborat cu menționarea falsă a avizului în anexa la HCGMB nr. 269/2000, sunt iregularități grave – care, de asemenea, se circumscriu vătămării interesului public, în sensul definit la art. 2 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 554/2004.

11. Neîndeplinirea condițiilor din Avizul MLPAT.

La art. 2.4. alin.(3) din Ghidul aprobat prin Ordinul nr. 13/N/1999 este prevăzut (pag. 13): *„Înaintarea documentațiilor către emitenții avizelor/acordurilor este simultană, cu excepția avizului MLPAT, care se solicită ultimul. Odată cu înaintarea PUG complet, definitivat la MLPAT spre avizare, se anexează și dosarul cu avizele obținute din partea celorlalte organisme teritoriale și centrale. Odată cu emiterea avizului, MLPAT returnează documentația, vizată spre neschimbare.”*

În speță, Avizul MLPAT nr. 1235/19.10.2000 a fost emis sub următoarele condiții:

- corelarea planșei „UTR” cu partea scrisă, respectiv *„Regulamentul Local de Urbanism”*;
- obținerea tuturor avizelor, conform legii;

Totodată, Avizul MLPAT nr. 1235/19.10.2000 mai prevede: *„Înainte de aprobarea documentației, CGMB are obligația de a verifica modul în care au fost preluate în documentație condițiile impuse prin avize și va timite MLPAT copia după hotărârea de aprobare și după referatul privind modul în care au fost introduse condițiile din avizele organismelor naționale și teritoriale interesate în documentație.”*

Or, pentru Planul Urbanistic General nu au fost îndeplinite niciodată condițiile precizate în Avizul MLPAT nr. 1235/19.10.2000.

12.Aspecte privind Hotărârile Consiliului General al Municipiului București de prelungire a valabilității Planului Urbanistic General.

La data adoptării Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 324/2010 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General nu existau prevederi legale care să permită prelungirea acestuia, ci doar actualizarea lui (*"Planul urbanistic general are atât caracter director, cât și de reglementare și reprezintă principalul instrument de planificare operațională, constituind baza legală pentru realizarea programelor și acțiunilor de dezvoltare. Fiecare unitate administrativ-teritorială are obligația să își întocmească și să își aprobe Planul urbanistic general, care se actualizează periodic la cel mult 10 ani."* - art. 46 alin. 1 în forma Legii 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul din perioada 16.11.2009-10.02.2011).

La data adoptării Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 241/2011 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General era permisă prelungirea acestuia (*"Termenul de valabilitate a Planului urbanistic general se prelungește pe bază de hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București până la intrarea în vigoare a noului plan urbanistic general, dar fără a depăși 2 ani de la data depășirii termenului de valabilitate."* - art. 46 alin. 1³ în forma Legii 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul din perioada 05.12.2011-31.12.2011). Prin această Hotărâre, Planul Urbanistic General a fost prelungit pentru 1 an.

La data adoptării Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 232/2012 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General era permisă prelungirea acestuia (*"Termenul de valabilitate a Planului urbanistic general poate fi prelungit cu maximum 3 ani, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, până la intrarea în vigoare a noului plan urbanistic general."* - art. 46 alin. 1³ în forma Legii 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul din perioada 13.12.2012-12.07.2013). Prin această Hotărâre, Planul Urbanistic General a fost prelungit pentru 3 ani.

La data adoptării Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 224/2015 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General era permisă prelungirea acestuia (*"Termenul de valabilitate a Planului urbanistic general se prelungește o singură dată, pe bază de hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, până la intrarea în vigoare a noului plan urbanistic general, dar fără a se depăși 10 ani de la data depășirii termenului de valabilitate."* - art. 46 alin. 1³ în forma Legii 350/2001 privind amenajarea

teritoriului și urbanismul din perioada 06.12.2015-20.12.2015). Prin aceasta Hotărare, Planul Urbanistic General a fost prelungit pentru o perioadă nedeterminată.

La data adoptării Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 877/2018 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General era permisă prelungirea acestuia (*"Termenul de valabilitate a Planului urbanistic general se prelungește, pe bază de hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, până la intrarea în vigoare a noului plan urbanistic general, cu condiția inițierii demersurilor de elaborare/actualizare a planului urbanistic general înainte de expirarea termenului de valabilitate."* - art. 46 alin. 1³ în forma Legii 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul din perioada 25.05.2015-28.07.2019). Prin această Hotărare, Planul Urbanistic General a fost prelungit pentru o perioadă nedeterminată.

În urma analizării celor de mai sus se desprind, în opinia noastră, următoarele concluzii:

- La data de 17.11.2010, data la care este adoptată Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 324/2010, Planul Urbanistic General nu mai era în vigoare, iar posibilitatea prelungirii acestuia nu era permisă de lege.
- Toate Hotărârile anterioare au prelungit un Plan Urbanistic General care nu mai era în vigoare.
- Intenția legiuitorului, începând cu anul 2011 a fost, în mod evident, aceea de a permite autorităților locale să prelungească valabilitatea Planurilor Urbanistice Generale, însă, nu suntem de părere că această intenție a fost în sensul de a da posibilitatea de a nu mai adopta un altul. De altfel, așa cum se poate lesne verifica, în orice versiune a Legii 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul s-a păstrat, printre prevederile art. 46 alin. 1, durata de valabilitate a unui Plan Urbanistic General la 10 ani. În consecință, practica prelungirii repetate a Planului Urbanistic General până în punctul în care s-au depășit 10 ani de la ieșirea lui din vigoare, în contextul în care Municipiul București este un oraș aflat în plină dezvoltare, nu poate fi considerată decât profund nelegală.

B. În ceea ce privește solicitarea de suspendare a executării Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 269/2000 privind adoptarea Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr.

324/2010 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 241/2011 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 232/2012 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 224/2015 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr.341/2018 privind modificarea Regulamentului Local de Urbanism al Planului Urbanistic General și Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 877/2018 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, dorim sa aducem in atentia instanței de judecată următoarele aspecte.

Potrivit art. 14 din Legea nr. 554/2004, două cerințe cumulative sunt necesare a fi întrunite pentru a putea fi suspendată executarea unui act administrativ, respectiv: să existe un caz bine justificat și suspendarea să fie necesară pentru prevenirea unei pagube iminente.

Dispozițiile art. 14 reprezintă transpunerea în dreptul național a prevederilor cu valoare de principiu cuprinse în Recomandarea R (89) a Comitetului de miniștri al Consiliului Europei privind protecția judiciară provizorie în materie administrativă, potrivit cărora *„măsurile de protecție provizorie pot fi îndeosebi acordate, dacă executarea actului administrativ este de natură să cauzeze prejudicii grave, reparabile doar cu dificultate, și sub condiția existenței unui caz prima facie împotriva validității actului respectiv.”*

În cele ce urmează vom demonstra că în cauză sunt îndeplinite condițiile legale pentru a opera suspendarea Hotărârilor Consiliului General al Municipiului București enumerate mai sus.

Cazul bine justificat este definit de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 ca fiind *„împrejurarea legată de starea de fapt și de drept, care este de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ”*.

Referitor la dovedirea cazului bine justificat, doctrina a opinat în sensul că:

- reclamantul trebuie *„să înfățișeze instanței și alte împrejurări (legate de starea de fapt, de diligențele depuse, de atitudinea autorității, de posibile efecte asupra altor persoane, aspecte referitoare la situația sa socială sau la alte situații juridice conexe regimului administrativ determinat de actul atacat etc.) care să fie de natură a argumenta că este vorba de «un caz bine justificat»”*;

- *„existența unui caz bine justificat, care să răstoarne regula executării din oficiu a actului administrativ, impune prezența unei îndoieli puternice asupra prezumției de*

legalitate de care se bucură un act administrativ, care este emis în baza legii și în vederea executării acesteia”;

- „condiția existenței unui caz bine justificat este îndeplinită în situația în care se regăsesc argumente juridice aparent valabile cu privire la nelegalitatea actului administrativ în discuție”.

Așadar, instanța de contencios, învestită cu o cerere de suspendare, fără a dezlega fondul – adică fără a soluționa acele aspecte care au drept consecință anularea actului administrativ, doar pipăie fondul – stabilește dacă, cel puțin la o analiză sumară, există indicii că actul administrativ este emis în asemenea condiții încât este afectată însăși prezumția de legalitate a actului, respectiv că punerea în executarea a actului ar produce o pagubă iminentă.

Hotărârile Consiliului General al Municipiului București pe care va solicitam sa le suspendați prezintă suficiente indicii serioase privind nelegalitatea și netemeinicia, de o asemenea gravitate încât răstoarnă prezumția (simplă) de legalitate a actului, respectiv:

1. Planul Urbanistic General a fost adoptat ulterior termenului imperativ stabilit de lege.

2. Planul Urbanistic General a fost adoptat în absența avizelor favorabile de la Oficiul de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol București și Oficiul de Cadastru, Geodezie și Cartografie București.

3. În mod nelegal Planul Urbanistic General scoate din circuitul agricol unele terenuri.

4. Nu a fost solicitat și obținut acordul prealabil de la proprietarii terenurilor propuse a fi scoase definitiv din circuitul agricol.

5. Nu s-au achitat taxele procentuale aferente suprafețelor de teren propuse a fi scoase definitiv din circuitul agricol.

6. Planul Urbanistic General nu a obținut aprobarea Guvernului.

7. Planul Urbanistic General a încadrat nelegal terenuri private în zona „spațiilor verzi” doar cu scopul de a majora scriptic suprafața de spațiu verde pe cap de locuitor.

8. Planul Urbanistic General este nelegal sub aspectul stabilirii zonei de protecție V4.

9. Planul Urbanistic General încalcă prevederile Legii apelor nr. 107/1996.

10. Lipsește avizul de gospodărire a apelor.

11. Nu au fost îndeplinite condițiile din Avizul MLPAT nr. 1235/19.10.2000.

În plus, apreciem că s-au nesocotit în repetate rânduri prevederile art. 46 alin. 1³ din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, în formele în care acesta a existat la datele la care au fost adoptate unele dintre Hotărârile criticate. Astfel, prelungirea valabilității planului urbanistic general s-a făcut cu nerespectarea dispozițiilor legale imperative.

În ceea ce privește paguba iminentă, aceasta este definită de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 ca fiind „*prejudiciul material viitor și previzibil, sau după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public.*”

Practica judiciară susține definiția pagubei iminente, arătând că „*în ceea ce privește paguba iminentă, instanța are în vedere că suspendarea executării este o măsură de excepție, care se justifică numai dacă actul administrativ conține dispoziții a căror îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.*”

În aceste condiții, scopul unei cereri de suspendare este acela de a preveni paguba iminentă și nu de a constata existența ei. Cu alte cuvinte, dispozițiile legii contenciosului administrativ fac referire la condiția pagubei iminente din perspectiva prevenirii ei, iar nu a existenței efective a acesteia.

Potrivit dispozițiilor art. 46 alin. 1 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul „*Planul urbanistic general are atât caracter director și strategic, cât și caracter de reglementare și reprezintă principalul instrument de planificare operațională, constituind baza legală pentru realizarea programelor și acțiunilor de dezvoltare. Fiecare unitate administrativ-teritorială trebuie să își actualizeze la maximum 10 ani Planul urbanistic general în funcție de evoluția previzibilă a factorilor sociali, geografici, economici, culturali și a necesităților locale.*”

Voința evidentă a legiuitorului, vizibilă prin observarea unor termeni folosiți în redactarea textului de lege („principalul instrument”, „constituind baza legală”, „caracter director și strategic”) a fost aceea de a acorda acestui document o importanță deosebită în economia desfășurării vieții și activității unei comunități. În acest context, apreciem ca vicierea atât de lesne de văzut a modului în care Planul Urbanistic General al Municipiului București a fost adoptat și, ulterior, prelungit în

repetate rânduri nu poate reprezenta decât o perturbare previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public.

Dacă încălcarea unor dispoziții imperative ale legii, precum cele detaliate mai sus, nu ar fi suficientă pentru a indica prejudiciul extrem de grav adus relațiilor sociale de modul în care a fost adoptat Planul Urbanistic General, dorim să supunem atenției instanței de judecată faptul că, în conformitate cu prevederile art. 47 alin.1 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, "*Planul urbanistic zonal este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată. Planul urbanistic zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Planul urbanistic general.*". ultima fraza a acestui text de lege confirmă statutul de element principal al Planului Urbanistic General față de alte reglementări de urbanism, el influențându-le în mod determinant. Orice element de eroare survenit la nivelul "*director și strategic*" nu poate avea decât efecte nefaste asupra tuturor reglementărilor de urbanism care se bazează pe el și, în consecință, este susceptibil de a produce perturbări previzibile și grave ale activității autorității emitente și nu numai.

Pentru toate cele de mai sus solicităm instanței de judecată ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună:

- în temeiul art. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, anularea Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 269/2000 privind adoptarea Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 324/2010 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 241/2011 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 232/2012 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 224/2015 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr.341/2018 privind modificarea Regulamentului Local de Urbanism al Planului Urbanistic General și Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 877/2018 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General;
- în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, suspendarea executării Hotărârii Consiliului General al Municipiului

- București nr. 269/2000 privind adoptarea Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 324/2010 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 241/2011 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 232/2012 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 224/2015 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General, Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr.341/2018 privind modificarea Regulamentului Local de Urbanism al Planului Urbanistic General și Hotărârii Consiliului General al Municipiului București Nr. 877/2018 privind prelungirea valabilității Planului Urbanistic General**
- **în temeiul art. 451 din Codul de procedura civila, obligarea paratelor la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de desfășurarea prezentului proces.**

În drept, ne întemeiem acțiunea pe dispozițiile art. 1 și 15 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ și pe toate prevederile legale invocate în cuprinsul acțiunii.

În probatiune atasăm înscrisurile de pe care s-a făcut vorbire.

DOMNULUI PREȘEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI